

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e5238/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Rapitel III.

Om Bevis og Bevisforelse.

§ 196.

Bevis kan føres både direkte og indirekte. Alt, hvad der efter sin Natur er i stand til at bidrage til Sagens Oplysning, kan benyttes som Bevis. Undtagelse herfra findes kun Sted, hvor Loven hjemler det.

§ 197.

Om Noget er bevist eller ikke, afgjøres af Retten, uden at denne i sit Skon berover er bunden eller begrænset ved andre Regler end dem, som Loven hjemler.

§ 198.

Sporøgsmål om Bevisbyrden afgjøres efter den hidtil gældende Ret. Parterne kunne ikke forde nogen forsligelig eller førstlitt forudgaaende Vestemmelse af Retten om Bevisbyrden's fordeling, men måa selv afgjøre, hvilke af de Omstændigheder, for hvilke Retten har fordret Bevis, det tilfømmer dem at bevise, og i Overensstemmelse hermed begjøre Vægtning til at føre Bevis.

§ 199.

Eg der imellem Parterne Strid, om en Stade er forsvarligt eller hvilken Erfatning der skal gives, har Retten, naar den iholge de Oplysninger, som foreligger eller indhentes (§ 264), maa anfæs for at være i stand hertil, at afgjøre disse Spørøgsmål efter et frit Skon over alle i Betragtning kommende Omstændigheder. Erfatningen anfæs i Reglen til en rund Sum.

§ 200.

Retten har efter frit Skon at afgjøre, om og hvordti Domme, der i Straffelagen ere overgaarde nogen af Sagens Parter, i den foreliggende Sag skulle anfæs for at afgive Bevis.

§ 201.

Sætninger af fremmed Ret behøve kun at bewijse, foranledigt de ikke ere Retten beføjede. Ved Indførelsen af, hvad der er fremmed Ret, ere Dommerne ikke indkrenede til at benytte de af Parterne fremførte Beviser, men de ere beføjede til selv at anføre Understøtninger herom.

Hedt der er sagt om fremmed Ret, gælder også om indenlandstede Sædwær og sådanne specielle Bestemmelser, som Retten ikke er forpligtet til at hænde.

Første Underafdeling.

Om Vidnebeviset.

§ 202.

Enhver er pligtig at vidne, naar han paa levlig Maade int Faldes herif.

Dog behøver Ingen at mode til Vidnesbyrds Aftagelse udenfor den Landrettsfreds, hvori han boer, derom han derved vilde faae længere at rejse hen til Retten end 18 Mile paa Jernbane eller 6 Mile paa anden Maade eller en tilsvarende Beslængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade.

Den, der int Faldes for at vidne for en Ret, som holdes udenfor den Underrettsfreds, hvori han boer, og som maa tilbagelægge en længere Vej end 3 Mile paa Jernbane eller 1 Mil paa anden Maade for at naa til Retten, kan forde sine Rejseudgifter godtgjorte med 1 Kr. for hver løbende Mil samt Taxepenge af 4 Kr. for hver Dag. De Udelser, paa hvilke Vidnet har Kraa, eller, hvis disse ikke funne anslaaes bestemt, tilsværtig Høftud paa samme, maa tilbydes betalte samtidigt med Indfaldelsens Høftydelse.

§ 203.

Vidnets Afsættelse foregaar i Neglen for den Ret, som dommer i Hovedhagen.

Hver Vidnet ifølge § 202 ikke er pligtigt at mode for denne, først det for Underretten paa det Sted, hvor det boer.

Vidnets Afsættelse ved Underretten paa det Sted, hvor det boer, kan endvidere anordnes;